

РЕШЕНИЕ

№ 6513

гр. София, 09.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Станимира Друмева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7233** по описа за **2021** година докладвано от съдия Станимира Друмева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], против решение от 12.04.2021 г. на Софийски районен съд, постановено по н. а. х. д. № 12830 по описа за 2020 г. на СРС, 7-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-487/01.09.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

Касаторът оспорва решението на СРС като неправилно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила в производството пред СРС, при неправилно приложение на материалния закон и при явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди, че не е бил призован надлежно за производството пред въззивната инстанция. Счита, че по този начин дружеството е било лишено от възможността да упражни правата си и да се защитава в производството пред СРС, което съставлява съществено ограничение на процесуалните права на страната и води до недопустимост на съдебния акт. Излага съображения за допуснати нарушения на закона поради неправилно приложение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН при съставяне на АУАН и на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН при издаване на наказателното постановление. Намира, че ангажирането на административнонаказателната отговорност на

дружеството е в нарушение на принципите на правоприлагане в административнонаказателния процес. Искането от съда е за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, алтернативно, за отмяна на обжалваното решение и отмяна на наказателното постановление. В съдебно заседание, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба като неоснователна в съдебно заседание и моли за оставяне в сила на решението на районния съд. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в представени по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и пледира за оставяне в сила на решението на районния съд.

Административен съд София - град, XI - ти касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

[фирма] е вписано като емитент под № РГ-05-1687 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от КФН. С решение № 1206-Е/14.11.2019 г. на КФН е потвърден проспекта за допускане до търговия на регулиран пазар на емисия корпоративни облигации в размер на 22 000 000 лв., разпределени в 22 000 бр. обикновени, лихвоносни, безналични, поименни, свободнопрехвърляеми, обезпечени, неконвертируеми облигации с номинална стойност от 1 000 лв. всяка една, с фиксиран годишен лихвен процент в размер на 4,50 %, платим на 6-месечен период, с дата на емитиране 31.05.2019 г. и дата на падеж 31.05.2027 г., с ISIN код BG2100010193, издадена от [фирма]. Посочената облигация е вписана във водения от КФН регистър по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН.

В документа за предлаганите ценни книжа, част III от "Проспекта за допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа" на [фирма], 1.2019г. на КФН, в т. 4. 10 "Датата, на която лихвата става платима и датите на падежите на лихвите" е посочено, че плащането на лихвите, съответно главничните плащания по облигационния заем ще се извършват чрез банков превод в полза на всеки облигационер чрез [фирма], съгласно сключен договор.

От справка на интернет страницата на [фирма] за емитенти, които разкриват регулирана информация е констатирано, че [фирма] използва за оповестяване на дължимата информация пред обществеността интернет портала „infostock.bg” на [фирма]. При проверка в масивите на портала е установено, че дружеството не е представило на обществеността уведомление за извършено първо лихвено плащане по облигационния заем с падеж 30.11.2019 г. по емисия с ISIN код BG2100010193, съгласно чл. 100е, ал. 1, т. 3, б. „г“ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК).

С писмо вх. № 09-6-15/10.02.2020 г. [фирма] е представило на КФН информация, че

дължимото на 30.11.2019 г. лихвено плащане в размер на 496 320 лв. по емисия облигации с ISIN код BG2100010193, емитирани от [фирма], е извършено чрез системата на [фирма] на 20.12.2019 г.

С писмо вх. № 38-00-28/21.02.2020 г. [фирма] уведомява КФН, че в информационната система на медията не е налице изисканата информация за подадено уведомление по чл. 100е, ал. 1, т. 3, б. „г“ от ЗППЦК относно извършено лихвено плащане с падеж 10.11.2019 г. от страна на емитента на облигации [фирма], както и документ, удостоверяващ датата, на която плащането е получено. Посочено е, че [фирма] е клиент на [фирма] съгласно договор от 18.11.2019 г. и с подписването на договора са му предоставили потребителско име и парола, с които на дружеството е дадена възможност да обявява регулирана информация в информационната система на [фирма] самостоятелно, както и че [фирма] не извършва одобрение или преглед на обявяваната от неговите клиенти регулирана информация, нито я контролира, като тя бива публикувана незабавно.

За да постанови решението си, с което е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление, първоинстанционният съд е констатирал липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство. Приел е, че актът и наказателното постановление са издадени от компетентни за всяко от действията съответни органи, съобразно разпоредбата на чл. 222, ал. 1 от ЗППЦК и приложеното копие от заповед № 3-87/15.04.2020 г. на заместник-председателя на КФН относно компетентността на актосъставителя; съдържат всички реквизити, изисквани от ЗАНН; налице е съответствие между текстовата част на АУАН и НП с достатъчно пълни и точни описания на нарушението; нарушените законови разпоредби са посочени в АУАН и НП по непротиворечив начин; АУАН е издаден в рамките на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от установяване на нарушителя, както и в рамките на субсидиарния специален двегодишен срок по чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, спрямо датата на нарушението - 24.12.2019 г.; НП е издадено в рамките на шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН и не се констатира нарушение по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Приел е, че констатираните нередовности относно датата на цитираната в акта заповед № 3-87/15.05.2020 г. и номера, под който дружеството фигурира в регистъра на КФН, са отстранени по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН и тези неточности не са опорочили административнонаказателното производство.

По същество съдът е приел за безспорно доказано, че [фирма], в качеството на публично дружество, вписано под № РГ-05-1687 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН, както и в качеството му на „емитент“ на емисия облигации с ISIN код BG2100010193 допусната до търговия на регулиран пазар, по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗППЦК, не е изпълнило задължението си по чл. 100е, ал. 1, т. 3, пр. второ, вр. ал. 1, т. 3, б. ”г“ от ЗППЦК за уведомяване на обществеността, чрез интернет портала „infostock.bg“, най-късно до 23.12.2019 г. за извършеното лихвено плащане в размер на 496 320 лв. по емисия облигации с ISIN код BG21000101930 чрез системата на [фирма] на 20.12.2019 г., за което нарушение правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. първо, вр. ал. 1, т. 2 от ЗППЦК, в минималния размер от 2000 лв.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изяснил всички релевантни за спора факти, като установената фактическа обстановка се подкрепя изцяло от събрания доказателствен материал.

Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че дружеството не е било редовно призовано за производството пред въззивната инстанция и по този начин е било лишено от възможността да упражни правата си и да се защитава в процеса.

По отношение на призоваването в ЗАНН има специална норма – чл. 61, ал. 2 от ЗАНН, според която съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. От доказателствата по делото е видно, че в жалбата до СРС против наказателното постановление не е посочен адрес за призоваване и тъй като поначало юридическите лица се призовават по седалище и адрес на управление, в случая [фирма] е било призовано за насроченото съдебно заседание именно на вписания в Търговския регистър такъв: [населено място], [улица], вх. А, офис 9. Призовката до страната е върната в цялост с отбелязване, че на този адрес от една година не се помещава посочената фирма, която е търсена и от други съдилища и от МВР. При тези данни правилно районният съд е дал ход на делото в отсъствие на жалбоподателя, позовавайки се на чл. 61, ал. 2 от ЗАНН, и не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, както се твърди в касационната жалба.

Споделя се от настоящата касационна инстанция извода на съда, че допуснатите в АУАН неточности относно датата на издаване на заповедта за определяне на компетентни органи и номера, под който дружеството фигурира в регистъра на КФН, са преодоляни по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН с посочване в наказателното постановление на действителната дата на издаване 15.04.2020 г. и регистрационен номер в КФН, и тези неточности не са опорочили административнонаказателното производство до степен, налагаща отмяна на обжалваното наказателно постановление. Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. От текста на наказателното постановление е видно, че дружеството е индивидуализирано посредством ЕИК, фирма, представляващ и адрес на управление, и констатираните неточности в АУАН не водят до противоречиви изводи относно факта на извършване на нарушението и неговия автор. Самата заповед № 87/15.04.2020 г., въз основа на която М. К. е оправомощена да съставя АУАН за нарушения по ЗППЦН, е представена с административнонаказателната преписка и приложена по делото, с което е осигурена възможността на нарушителя да се запознае със съдържанието ѝ, респ. за съда да извърши контрол за съставяне на акта от компетентния орган. <apis://desktop/showanotpal>

Неоснователно е релевираното от жалбоподателя пред въззивната инстанция твърдение, поддържано и в касационната жалба, че АУАН е съставен след изтичане на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, считано от оповестяването на всички необходими данни за установяване на нарушението и за идентификация на нарушителя на 23.12.2019 г., чрез сайта на регулирания пазар, поддържан от борсовия оператор.

Както правилно е заключил и районният съд, след като лихвеното плащане по облигационния заем се извършва чрез [фирма], всички релевантни факти относно нарушението и нарушителя са станали окончателно известни на актосъставителя на 10.02.2020 г. В случая, в хода на проверката е изисквана информация именно от

[фирма] дали и кога е извършено от [фирма] въпросното плащане. Това обстоятелство е изяснено с получения в КФН отговор вх. № 09-6-15/10.02.2020 г. на запитването и въз основа на тази информация е установено нарушението. Тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е започнал да тече от тази дата и е изтекъл на 11.05.2020 г. (първият присъствен ден след изтичане на последния ден на срока). АУАН № Р-06-360 е съставен на 4.05.2020 г., в рамките на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Правилно е приложен и материалния закон.

Съгласно чл. 100е, ал. 1, т. 3, б. „г“ от ЗППЦН, емитентът на облигациите е длъжен да уведомява най-късно до края на следващия работен ден довереника на облигационерите, комисията и обществеността по реда на чл. 100т, ал. 3 за всяко извършено лихвено и главнично плащане по издадените облигации.

По делото е установено, че дружеството не е уведомило обществеността за извършеното първо лихвено плащане по облигационния заем най-късно до 23.12.2019 г. (първият присъствен ден след плащането на 20.12.2019 г.), с което безспорно е нарушило разпоредбата на чл. 100е, ал. 1, т. 3, б. „г“ от ЗППЦН. Уведомяването на обществеността по реда на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК за извършено лихвено плащане по издадените облигации е самостоятелно задължение на емитента на облигациите, независимо от това дали е уведомен регулирания пазар или не. Неизпълнението на това задължение е скрепено със санкция по чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. първо от ЗППЦК и в случая за безспорно извършеното от обективна страна нарушение правилно е наложена на емитента имуществена санкция в размер от 2 000 лв. Наложена санкция е в минималния предвиден законов размер, като липсват основания за изменението ѝ. По делото не са установени обстоятелства, които да характеризират нарушението като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, с оглед по-ниската му обществена опасност, сравнена с други сходни нарушения.

Като е достигнал до същите изводи, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Не се установиха касационни основания за неговата отмяна.

При този изход на делото, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. за касационната инстанция, съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XI - ти административен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.04.2021 г. на Софийски районен съд, постановено по н. а. х. д. № 12830 по описа за 2020 г. на СРС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, офис 9, да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лв. (осемдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1./

2./